

Lied Wieteke van Dort | 1980

Tekst May Bruins

**Nationale Herdenking
15 augustus 1945**

Weerzien met Indië

Weet je, ik wou zo graag nog eens zien,
maar soms ook, wilde ik niet.
Want als het tegenvalt daar, dacht ik,
dan doet het alleen maar verdriet.
Maar eindelijk wordt het verlangen te sterk
dan wint er het 'ja' van het 'nee'.
Je boekt en je pakt en je hoort naar geen raad.
Je vliegt er zo je kunt heen.

REFREIN

Indië, ons Indië. Verwerp niet dit woord,
het is een betuiging van trouw.
Wij duiden daarmee geen bezit aan – alleen
Een hartenkreet uitgaand naar jou.
Indië, wij weten saam zoveel
je kreeg van ons leven het beste deel.
De jaren van arbeid, de kracht van de jeugd.
Ze blijven je erfdeel, zolang het je heugt.

De man die u helpt en uw koffertje draagt,
die rijkt u in wezen de hand.
Want hij is de gastheer en u bent de gast
in 't oude vertrouwde land.
Dan rijst voor ons beiden nog even het beeld
van een kleurrijk vroeger bestaan.
Maar voor je jongeren zijn wij bereids
de geschiedenis ingegaan.

REFREIN